

◀ Alliker er meget trofaste overfor hinanden og danner gerne par for livet.

▲ Alliken har et karakteristisk lyst øje, som nærmest er sølvfarvet.

Alliken - et socialt sludrechatol

Et gammel græsk ordsprog siger, at "svanerne synger, når allikerne er tavse", hvilket er en hentydning til, at de kloge først taler, når de tåbelige er færdige. Hvis det skal stå til troende, må svanerne væbne sig med tålmod, for alliken er kendt som et veritabelt sludrechatol. Måske deraf navnet allike, som er lånt fra det germanske begreb "alke", der betyder råb og skrig.

Alliken er den mindste af vores hjemlige kragefugle med sin længde på ca. 35 cm, hvoraf halen udgør omkring en tredjedel. På latin hedder alliken *Coloeus monedula*, og den har efter sigende fået navnet som en henvisning til dens forkærlighed for at stjæle mønter. *Monedula* stammer nemlig fra det latinske "moneta", som betyder penge, og angiveligt har italienske tyve engang trænet en tam allike til at stjæle fra pengeautomater. Men heldigvis er det fortrinsvis foderautomater, den tillidsfulde og intelligente kragefugl bruger sine evner til at få adgang til.

Med sit runde hoved, sølvgrå øjne og grå nakke skiller alliken sig ud fra kragefuglene i *Corvus*-slægten, men den kan på afstand forveksles med bl.a. rågen og i flugten med en due.

Den lille kragefugl forekommer i hele Europa, og yngelbestanden har under vores

hjemlige himmelstrøg været stabil de sidste 50 år, mens vinterbestanden er stigende. Alliken er dermed en art, som de fleste kender og jævnligt ser. Dette bakkes op af en spørgeskemaundersøgelse om kragefugle, som DOF og Danmarks Jægerforbund har lavet i det fælles projekt Fællesskab gennem fugle. Her angiver 26 procent af respondenterne, at de ser alliker på daglig basis.

Trofast redetyv

Alliker er sociale fugle, som oftest ses i flokke af varierende størrelse. Derudover både

”

Allikerne ligner elegante engelske gentlemen med grå bowlerhat, når de spankulerer rundt for at finde føde i haverne.

Citat fra spørgeskemaundersøgelsen
Fællesskab gennem fugle

overnatter og yngler alliker gerne i flok, men på trods af allikens sociale natur lever den monogamt og gerne med den samme mage gennem hele livet - uden sidespring! Allikehannen kan derfor, i modsætning til mange andre kolonirugende fugle, været ret ▶

► sikre på, at de unger han knokler for at skaffe føde til, er af hans eget genetiske ophav.

I modsætning til de andre kragefugle er alliken hulruger. I mangel på naturlige redehuller yngler alliker gerne i alle former for hulrum, de kan finde, f.eks. redekasser og hulrum i mure. De er især kendt for deres notoriske interesse for skorstene som redeskjul til stor ærgrelse for mangen en husejer, som ikke har fået lagt en rist over skorstensåbningen.

I jagten på et egnet sted at etablere en rede er alliken ikke for fin til at stjæle fra andre. Der findes således beretninger om, at alliker ved flere lejligheder har jaget sortspætter ud af deres redehuller og tårnfalke ud af redekasser. I den føromtalte spørgeskemaundersøgelse refereres også til en øjenvidneberetning om et par alliker, der under voldsomt postyr satte et par hulduer på porten, for selv at nyde godt af det redehul, duerne havde fundet.

Rede haves, føde søges

Når det kommer til føde, er alliken ikke særlig kræsen. Den søger oftest sin føde på jorden, og menuen spænder fra diverse hvirvelløse dyr, æg, ådsler, frø og kerner til bær og frugt. Under fødesøgningen kan alliken ofte observeres sammen med råger, som de gerne både overnatter og fouragerer sammen med.

Allikerne har overalt i landet indtaget byerne og kan bl.a. ses i store flokke på morgentræk fra overnatningspladserne flyvende over byens tage. Men selvom man skulle tro, at en fugl,

som ikke er kostforagter, burde have mange potentielle fødekilder i byerne, tyder en undersøgelse på, at byens fødekilder ikke har den samme ernæringsmæssige værdi som føden uden for urbane miljøer. Undersøgelsen viste, at både kuldstørrelse og antallet af udfløjne unger steg med afstanden til byen. Allikens indtog i byerne er derfor formentlig primært begrundet i bedre muligheder for at finde egnede redefaciliteter.

Nøjsomme døtre

I april måned starter allikernes ynglesæson. Hunnen lægger i gennemsnit fire-seks æg, som hun alene begynder at ruge på allerede, når det første æg er lagt. Det betyder, at æggene ikke klækker samtidig, og at de unger, som klækker først, får et forspring. I år med fødeknaphed betyder det, at de yngste unger ofte vil dø af sult. Det kan virke barsk, men for allikerne betyder det, at sandsynligheden for, at hele kullet går til, formindskes. Derudover tyder undersøgelser på, at i år, hvor føden er knap, har unger af hunkøn større

De kloge kragefugle

”De kloge kragefugle” er et delprojekt i projektet Fællesskab gennem Fugle, som er et samarbejde mellem DOF, Danmarks Jægerforbund og Danske Herregårdsjægere, finansieret af 15. Juni Fonden.

I delprojektet deltager frivillige i indsamlingen af data om kragefugle og deres indflydelse på bestande af andre arter.

Desuden udarbejdes der undervisningsmateriale målrettet folkeskolen og jagttegnskursister.

chance for at overleve frem til, at de er flyvefærdige og kan forlade reden. Årsagen er sandsynligvis, at risikoen for, at hunner dør af sult, er mindre, da deres energibehov er lavere end hannernes på grund af deres mindre størrelse. ♦

Alliken finder primært sin føde på jorden. Den fødevalg er bredt og inkluderer både insekter, frugt og æg.